

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 227-4125
з Нью-Йорку
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 272. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК, СУБОТА, 10-го ГРУДНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 10, 1977 No. 272. VOL. LXXXIV.

ВЛАДИКА ВАСИЛЬ ЛОСТЕН ІНСТАЛЬОВАНИЙ НА ЄПІСКОПА-ОРДИНАРІЯ СТЕМФОРДСЬКОЇ ЄПАРХІЇ УЦК

Стемфорд, Конн. (В. Т. ець). — «Наша сила і наша єдність в нашій вірі, а наші надії для Помісної Української Католицької Церкви під нашим власним Патріархом, непомітно керуваною Святим Отцем, мають апобату, заохоту і благословення Вселенської Церкви» — заявив Єпископ Василь Лостен під час його інсталяції на Владичий Престіл Стемфордської Єпархії Української Католицької Церкви в ЗСА, тобто на єпископа-ординарія, що сталося в середу, 7-го грудня, в каплиці семінарії св. Василя Великого при участі Владик чотирьох обрядів Вселенської Церкви, священства, членів монашеских чинів, вірних, та чільних українських і американських суспільно-громадських діячів.

Урочисту інсталяцію Владика Василя Лостена переівав Архiepіскоп Йосиф Шмондюк, Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА, в присутності Апостольського Делегата в ЗСА, Архiepіскопа Жана Жадю.

В церемоніях інсталяції взяли участь Митрополит УЦК в Канаді Владика Максим Германюк і Єпископ Ніль Саварин з Канади, Владика Ярослав Габро з Чикаго, ієрархи візантійсько-рутенського обряду під проводом Архiepіскопа-Митрополита Степана Кошкіа, Архiepіскоп Йосиф Тавіл, голова Мельхітської Католицької Церкви в Америці, ієрархи латинського обряду під проводом Архiepіскопа Джона Вейлону з Гартфорд, Конн. та біля 120 священників, 60 монахів і коло 450 вірних. З уваги на те, що в каплиці семінарії св. Василя не могли поміститися всі присутні, в п'ятьох кімнатах семінарії розміщено телевізійні апарати, на яких вірні могли слідувати за церемонією інсталяції і брати участь в Архiepіській Службі Божій, яку відправлено після інсталяції. Між іншим, телевізійна фірма фільмувала цілу церемонію інсталяції і Літургію, а фільм буде показаний на освітніх

станціях в Коннектикуті і Пенсильвенії.

Владика Василя Лостена, якому сповнилося 47 років, Папа Павло VI 1-го жовтня ц. р. найменував на єпископа-ординарія Стемфордської єпархії. Згідно з Папським буллетом, що 20-го вересня ц. р. видав державний секретар Ватикану кардинал Йоганес Війо, Владика Василя звільнено з обов'язків титулярного єпископа Аркадіополя в Азії та від обов'язків Апостольського Адміністратора Філадельфійської Архiepархії УЦК в ЗСА. На Апостольського Адміністратора Владика Василя Лостена був призначений 8-го червня 1976-го року з уваги на недугу тодішнього Архiepіскопа-Митрополита Амвросія Сенишина, ЧСВВ.

Впроевс, кир Василь Лостен народився 11-го травня 1930 р. у Чесапек Сіті, Мериленд, в ЗСА. Початкову освіту одержав у школі сестер Василіанок у Філадельфії, а відтак у коледжі св. Василя у Стемфорді, одержавши науковий ступінь бакалавра. Богословські студії закінчив у Католицькому університеті у Вашингтоні. Архiepіскоп-Митрополит Константин Богачевський висвятив його на священника в 1957-му році і назначив секретарем у Митрополіччій канцелярії. Одночасно о. Василь душпастирствовав у парафії Філадельфії та околиці. Він став основним і президентом оселі для старших віком осіб «Вознесіння» у Філадельфії. Це зареєстрована корпорація, яка побудувала великий 8-м поверховий дім для старших, а тепер викінчує будову другого, 11-поверхового дому. В липні 1968-го Папа Павло VI підніс о. Василя до гідності шамбеляна, а в травні 1971 найменував його єпископом-помічником для Митрополита Амвросія Сенишина. Єпископська хіротонія Кир Василя відбулася 25-го травня 1971-го року у митрополіччій соборі у Філадельфії.

Владика Василь присвячує багато уваги молоді і є великим ентузіастом і (Закінчення на стр. 3-ій)

Архiepіскоп-Митрополит Йосиф Шмондюк, зліва, передає жезл новому єпархові Стемфордської єпархії Владикі Василю Лостенові, закінчуючи акт інсталяції.

ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ, РАДІО І ПРЕСА ІНФОРМУЮТЬ ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Філадельфія. (Я. Татомір). — Місцевий Комітет Оборони Мороза улаштував тут у дні 30-го листопада і 3-го грудня ц. р. демонстрації у зв'язку з виступами у Філадельфії московського цирку.

Під час обох демонстрацій перед головним входом до «Спектрум», де були виступи цирку, розвішено великі полотна, одні 20 стіл довге, з відповідними таслами та роздаючі біля 6000 летючок. Демонстрації змонтували теж символічну тюрму (великих розмірів клітку), в якій була замкнена, із зв'язаними ланцюгом руками, одна із активісток Комітету Оборони Мороза.

Про першу демонстрацію була дуже прихильна стаття у великому філадельфійському щоденнику «Івнінг Бюлетен», автором Кліфтон Лі писав у цій статті не тільки про саму демонстрацію, але теж, із

добрим знанням справи, про переслідування в Україні. Виймки із другої демонстрації були передані з новинами два рази великою філадельфійською десятию телевізійною станцією, а філадельфійська радіостанція передавала 5-хвилинні інформації про демонстрацію та про переслідування в Україні, що-години увечері 3-го листопада ц. р. та до полудня 4-го.

Завдяки статті в «Івнінг Бюлетен», двома телевізійним та кількома радіо-ними передачами кілька мільйонів американців Філадельфії, Пенсильвенії та Нью Джерзі знову довідалися про переслідування в Україні.

Обі демонстрації, перша із них під час беззаставного дощу, були переведені майже виключно силами молоді, згуртованої при Комітеті Оборони Мороза.

Чаушеску каже румунам зачекати на поліпшення життєвого рівня

Бухарешт, Румунія. — Президент і рідночасно генеральний секретар румунської Комуністичної партії Нікола Чаушеску, виступаючи на крайовій конференції Компартії заявив, що румуни мусять почекати ще принаймні 8 років на поліпшення життєвого рівня і, що ці жертви потрібні, щоб підняти Румунію до рівня високо розвинених держав. У своїй довгій промові, яку 3.000 делегатів переривали оплесками понад 40 разів, Чаушеску підкреслював кілька разів важливість розвиненого суспільства, яке не може сьогодні обходитися без досконалої індустрії, що мусять бути побудована коштом зречення з інших вигод населення. Румунський верховода признався до багатьох труднощів, що їх тепер переживає Румунія, труднощі економічного й політичного характеру. Збір зерна в цьому році слав на 10 відсотків в порівнянні з минулим роком, вугільна промисловість переживає кризу, труднощі вдержування порядку в країні згідно з комуністичними принципами збільшилися. Це

були головні теми довгої промови Чаушеску. При тому він заторкнув справи Близького Сходу, які, на його думку, награтяють на труднощі, відносини до Советського Союзу, які повинні бути дружніми, але Румунія бажає задержати повну суверенність у вирішуваних внутрішніх і зовнішніх проблемах, справу іншування так званого евро-комуністичного руху та багато інших справ. Комуністичні партії, згідно з опінією Чаушеску, повинні залишатися суверенними і ніхто не повинен втручатися до їхньої праці ззовні. Румунський спосіб ведення політики був підкреслюваний кількаразово у промові Чаушеску, а виключно румунські прапори, які прикрашували залу наради і будинок, у якому відбувався конгрес, акцували, як відмічав західна преса, на румунську гордість. У промові Чаушеску багато місця було присвячено також знесенню початку цього року державний цензури, що на його думку було оправданним кроком уряду, бо газети й інші видання самі себе цензують.

ЗСА ЗАПЕВНЯЮТЬ ДОСТАВУ ЗБРОЇ ДЛЯ ДЕРЖАВ НАТО

Брюссель, Бельгія. — Секретар оборони ЗСА Гаролд Бровн, виступаючи в середу, 7-го грудня ц. р., на конференції міністрів оборони Північно-Атлантичного Оборонного Союзу заявив, що Адміністрація президента Картера у переговорах з Советським Союзом і обмежити доставу крилатих ракет для Європи, які, в оборонних планах НАТО, становлять основну зброю. Бровн зі свого боку намагався запевнити європейських альянтів, що крилаті ракети не є темою переговорів між ЗСА і СССР і тому зачасним є побоювання європейських держав. «ЗСА поки що не зобов'язалися до жадних обмежень відносно доставки зброї країнам НАТО», — заявив секретар оборони Бровн, додаючи, що Адміністрація президента Картера ніколи не погодиться на таке обмеження. Європейська преса однак, пишучи про конференцію НАТО, натякає, що раніше Бровн признався, що ЗСА вже погодилися на обмеження деяких родів зброї, головною ракетною з атомовими головками, і переговори над порядком напад американсько-советських розмов про скорочення стратегічної зброї вже ведуться. Європа очікує тепер на приїзд державного секретаря Венска, виступ якого був запланований на п'ятницю, 9-го грудня.

ЄГИПЕТ ЗАКРИВАЄ КОНСУЛЯТИ І ЦЕНТРИ СССР І САТЕЛІТІВ

Каір. — Виконуючи свою погрозу з попереднього дня, що він «покарає Советський Союз» за старання перешкодити мирові на Близькому Сході і за підбурювання радикальних лідерів арабського світу, єгипетський президент Анвар ель-Садат, у порозумінні з членами його уряду, в середу, 7-го грудня, наказав Советському Союзу, Мадярщині, Чехо-Словаччині та Східній Німеччині закрити свої культурні центри в Каїрі, бо вони «ширять марксистську пропаганду», що, на думку Садата, становить втручання у внутрішні справи Єгипту, як також наказав закрити кілька консулатів СССР, Чехо-Словаччини, Східної Німеччини і Польщі. Консуляти тих комуністичних держав у самому Каїрі не закрито, бо — як поінформували речники єгипетського уряду — також консуляти Єгипту знаходяться в столицях тих комуністичних країн.

Члени єгипетського парламенту прийняли повідомлення про закриття комуністичних культурних центрів і консулатів бурхливими оплесками і викликами: «Бог є всемогутній». Коментатори припускають, що єгипетський уряд вирішив «покарати» не тільки Советський Союз, але теж 4 інші комуністичні держави тому, щоб вказати їм, що він «погортає їхнім лакейством перед Москвою».

Найновіші заходи Садата — це продовження процесу, яким Єгипет, колишній найвірніший союзник СССР на Близькому Сході, тепер став одним з найбільш ворожих до Советського Союзу держав. Хоча Каір поки що ще шоком не зрівняв дипломатичних зв'язків з Москвою, як це зробив з 5-ма арабськими державами, то президент Садат заявив, що такий крок може стати konieczністю в майбутньому. Він закликає Советському Союзу, що той живе арабськими державами, то президент Садат заявив, що такий крок може стати konieczністю в майбутньому. Він закликає Советському Союзу, що той живе арабськими державами, то президент Садат заявив, що такий крок може стати konieczністю в майбутньому.

Згадали товариша-піднетворця

(М. О.). — Зібравши товаришів по зброї, з останніх могилок, Українські Січові Стрільці: Голова Братства УСС Іван Поритко, Гандзя Дмитерко-Ратич, Роман Чубатий, Степан Ріпешкий, Лука Луїв, Петро Постолок, Володимир Назаревич, Мирон Левицький, Михайло Островерха, Ярослав Гриневич і разом із Дирекцією Філологічної Секції НТШ — проф. Василь Лев, д-р Микола Вашич — у просторій залі УККА при 2-ій сцені, Нью-Йорк, згадали 12 листопада 1977 піднетворця, поета, письменника Романа Купчинського. Добіру доповідь «Соціологія стрілецької пісні» виголосив Степан Ріпешкий; другу доповідь «Роман Купчинський поет і письменник» виголосив із настроєм і спогадою Лука Луїв; проф. Іванна Шмерковська-Прийма з теплою і сердечною настановою дошлі перелікала уривки листів під наголовком «Роман Купчинський про себе і про

людей», що викликало в прихвних живе зацікавлення, бо ці уривки листів показали чистини закарми душі піднетворця-поета. Прихвних на залі було 38 осіб. Між ними був і син поета Юра Купчинський із дружиною; доні поета Тані не було: була перешкоджена. Цей вечір пройшов незвичайно вдало, залишивши в усіх прихвних позне зрозуміння минулого й пошани до нього.

НЕХАЙ ПОЧУЄ СВІТ І ЗАПИШЕ ІСТОРІЯ...

Виступ Патріарха Йосифа Сліпого на Трибуналі Сахарова з обвинуваченнями советських народодивців

Рим. (В. Маркус — телефоном). — В неділю, 27-го листопада 1977, на вшатованому тут Трибуналі Сахарова над порушеннями Божими і людськими правами в Советському Союзі, виступив в характері свідка глава Помісної Української Католицької Церкви, її патріарх Блаженніший Йосиф Сліпий і склав таку заяву-обвинувачення:

Світлий Трибунале, Дорогі Пані і Панове!

Дякую дуже за запрошення на засідання цього Трибуналу, що перед світом й історією має виявити сумне і трагічне потопання основних прав людини, які встановив сам Творець-Бог. Історія колись буде дивуватися, що такі трибунали із знізнаннями свідків були потрібні для виявлення порушень прав людини, і то невдовзі після війни, в якій в кривавий спосіб увесь світ борювався з великою небезпечкою, що йшла на безпощадну ліквідацію навіть права на життя деяких народів. Не минуло три десяти років, коли світ почув про закриття і замасковану силу, що хоче в подібний спосіб нищити людський лад, встановлений Богом, відбираючи в нелюдських спосіб найважливіші права людини, між ними перше право Бога пізнати, Бога любити, Божові служити і для цього жити. Світ не може мовчки дивитися на новий наступ на гідність людини в державах, де панують системно є безбожний ко-мунізм, базований на науці Маркса. Повторюємо багатомовний наголовок, що його дав «Осерваторе Романо», повідомляючи про засідання цього Трибуналу, що вибрав собі належно є святе і вічне місто — Non ignorare, non demeritare.

Не можна ігнорувати тих сумних і трагічних фактів переслідування людини, не можемо забути тих великих жертв переслідувань, що своїми терпіннями, поставою і жертвою нагадують перших християнських мучеників. Я присутній тут з двох причин. Сьогодні є тут мова про релігійні переслідування Советським Союзом. У мой батьківщині України жертвою тих переслідувань впадо моя Церква, якої я є головою і отцем. Де мова про мою Церкву, там я мушу бути, щоб її боронити, щоб за неї вставати. А друге, я, каторжник, є свідком тих славних архієпископів, як назвав їх мій співкаторжник Александр Солженіцин. Я ношу сліди їхнього терору на своєму тілі. У нашій батьківщині Україні від майже 60-их років народ знає важкого переслідування, релігійного і національного. Відновлена в 1920-их роках Українська Автокефальна Православна Церква була розгромлена советським урядом в 1929-30 роках, а в 1946—49 роках жертвою цієї системи впадо й Українська Католицька Церква, яку советський уряд насильно зліквідував, послугуючи

Патріарх Йосиф

чись поліційним терором, тортурами й карами на засланні та тюрмах супроти діячів цієї Церкви. Всі єпископи згинували в цих тюрмах за виймком цього, що стоїть перед вами. Число померлих або розстріляних священників невідомо, але в загальному приймають півтори тисячі. Сотні тисяч віруючого українського населення вивезено з України до лагерів, де багато з них перебуває до сьогодні без права повернення на рідні землі. На цьому обсязі СССР, де колись було 3.040 наших парафій і 4.595 церков та молитовниць немає сьогодні ні одної Української Католицької парафії, ні одного монастиря, ні церковного дому, немає ні одної української католицької школи, ні одної духовної семінарії, а всіляка душпастирська праця заборонена. Всі церковні об'єкти пограбовані, замкнено, понищено, або частково віддано Російській Православній Церкві. Адміністрація влада поставила Українську Католицьку Церкву поза законом. Статистику можна б поширити. Як живий свідок і учасник терпіння моєї Церкви та її Патріарх, що пережив муки і терпіння своїх духовних дітей та з ними страждав, я не раз піднімав голос в обороні віри і віруючих людей в Україні, зокрема на папських синодах, а недавно в листі до президента Америки Джиммі Картера. Роблю це й тепер, бо до цього зобов'язує мене мій уряд і до цього кличуть мене мої вірні в катакомбах, як і ці, що за свою правдину віру згинували. Роблю це обвинувачення перед історією і перед світом, щоб про несправедливість і кривди та потопання людських прав цього народу, яких ніхто не бачить і не вірить, що таке діється, почув з моїх уст цілий світ і записала історія. Нарушена Божя правда, Божя справедливість має бути направлена, людам їх права повернені, а ми є нашими молитвами і протестом маємо скріпити.

300 біблій для Щаранського

Лондон, Великобританія. — Ройтер інформують, що Кантерберійський Архiepіскоп-л-р Доналд Когган прилучився до 300 британських політиків, які вирішили висловити своє заінтересування переслідуванням і ув'язненням лівського активіста Анатолія Щаранського, члена групи нагляд за Гельсінкською угодою в Советському Союзі та активного політичного дисидента, якого советські верховоди хочуть поставити під суд за «зраду батьківщини» і «співпрашу» з американською Центральною Розвідкою Агенцією. Британські парламентаристи Гревелл Джаннер з Робітничої партії і Тім Сеінсбері, консерватист, який є керівником Парламентарного Комітету для допомоги советським жидам, особисто поведуть підписані жидівські біблії до Београда, де відбувається Європейська Конференція для справ без-

пекі і співробітництва, щоб там передати їх голові советської делегації Юлію Воронцову з проханням передати їх Анатолію Щаранському, який перебував від березня ц. р. в московській в'язниці Лефортової і очікує на суд. На Заході ведеться тепер посилені акції допомоги Щаранському, метою якої є дожитися його звільнення і дозволу на виїзд за кордон, де вже перебуває його дружина.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1974.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Советські „гаразди“

В останньому часі на Заході появилось чимало заміток, інформації, оглядів і аналітичних статей про те, що матеріальний стан советських громадян значно погіршився, як, наприклад, британська чи французька від часу нафтової блокади і великого безробіття, яке триває й досі в Європі. Усі ці статті писані нібито на підставі таких советських статистичних даних і тому, мовляв, не можна сумніватися у їхній правдивості. У початкових днях грудня, тобто 2 і 4-го, появилось у щоденнику „Нью Йорк Таймс“ дві, на нашу гадку, дуже об'єктивні статті відомого кореспондента згаданого газети Дейвіда Шіплера, який не тільки заперечує твердження про існування советських „гараздів“, але каже, що совети навіть не спроможні забезпечити свого власного населення товарами першої потреби, зокрема харчовими продуктами, за якими ще й сьогодні советські громадяни мусять вистояти години в довгих чергах, і то не тільки у приміських поселеннях, але навіть у таких столичних центрах, як Москва, Київ, Тбілісі, Мінськ та інші. Шіплер твердить, що насправді про будь-який „добробут“ советських громадян не може бути мови. Скоріше можна говорити, що дещо зменшилися колишні матеріальні злидні, але загально вбюготи залишилася, що підтверджують також дисидентські матеріали та свідки, які недавно виїхали з СРСР і на власній шкурі зазнавали цих советських „гараздів“. Переведена американським кореспондентом розмова з декількома московськими робітниками наглядно виявила забіханість советської пропаганди про добробут населення, у своїх вимогах про виїзд за кордон не вагається вже навіть ставити економічні причини залишення СРСР, як це було у випадку Леоніда Сірого з Одеси, Іванова з Москви та багатьох інших, аплікації на виїзд яких були відкинени советськими пашпортними бюроми, як неоправдані, бо, як говориться у випадку аплікації А. Іванова, „добробут населення СРСР з року на рік піднімається“.

Говорячи про дещо зменшені злидні, Шіплер, як також інші західні кореспонденти, цілком слушно звертають увагу на особисті ініціативи і зарплатні советських громадян, які не тільки уміють „промишляти“, але також витягають максимум з т. зв. присадибних ділянок, на які в останньому часі навіть урядові чиновники почали звертати більше уваги, хоч раніше їх уважали „пережитками дрібномишанства“, що їх треба ліквідувати. До зміни цієї постанови заставили комуністичні верховодів кількаразові економічні кризи, про які, очевидно, за кордоном мало бути відомо, хоч Советський Союз кількома наворотами закуповував на Заході, головне в ЗСР, величезні кількості пшениці й інших харчових продуктів для збалансування захитаної господарки. Про важливість „присадибного“ господарства заговорили тоді центральні газети, стверджуючи, що присадибні ділянки є важливими факторами у сільському господарстві, бо вони забезпечують продуктами частину громадянства і звільняють „громадське господарство“ від додаткових тягарів.

Розмова закордонних кореспондентів з групою московських робітників свідчить не тільки про тривання незвичайного стану советських громадян, але також про напруження невдоволення серед робітників, які колись уважалися опорою режиму. І тому є підстави думати, що в СРСР посилюється процес розкладу імперії та дегенерації системи, яка не витримує конкуренції з вільними демократичними державами і раніше чи пізніше таки мусить провалитися.

Відважна постава

Пресові агентства принесли в середу, 7-го грудня ц. р. вістку, що молодий, бо тільки 24-річний советський дисидент Александр Подрабєнік, автор книжки п. з. „Каральна медицина“, яка появилась на початку цього року в Лондоні, викликаючи велике зацікавлення не тільки у пересічних читачів, але в першу чергу у фахівців-психіатрів, — вирішив сказати своє тверде „НІ“ советським верховодам, які за посередництвом органів КГБ хотіли його позбавити з СРСР, щоб тим затерти сліди його праці й активності, головне серед ровесників, що полібно, як Подрабєнік, засуджують кримінальні практики режиму й змагаються за права людини. „Я залишаюся в Советському Союзі і не бажано ніде виїжджати, — заявив А. Подрабєнік групі західних кореспондентів, — хоч це не означає, що я не боюся в'язниці чи умовин в концетраційних таборах, але я ціною особистої свободи і своїх переконань не буду міняти під терором і шантажем КГБ“.

Минулого четверга, 1-го грудня ц. р., Подрабєніка перехопили на вулиці агенти КГБ, силою затягнули до будинку міліції і заявили, що він повинен покинути СРСР до 25 дня, якщо не бажав стати перед судом за „образу советської соціалістичної системи“. Щоб зламати його твердість, КГБісти обіцяли видати візи також його батькові і братові.

Книжка Александра Подрабєніка, про яку мова, була написана на підставі зібраної в СРСР документації і переведення розмов з колишніми політичними в'язнями, що відсиджували свої терміни в „психушках“ КГБ, займається розглядом існуючої політичної ситуації в Советському Союзі, верховодів якого застосовують науку психіатрії для політичних шлей і узаконюють медицину для каральних шлей. Книжка ця була кількаратьово цитована на останньому Конгресі психіатрів в Голлолюю на Гавах і значно причинилася до прийняття резолюції, якою вільні психіатри засуджують Советський Союз за застосування цієї науки для політичних шлей і ламання непокірних політичних в'язнів.

Говорячи про причини, які змушують комуністично-московських верховодів вдаватися до незвичних каральних методів, Подрабєнік цілком слушно стверджує, що це не нове явище в історії Росії — воно має своє історичне підґрунтя. Подібні репресії велися в Росії раніше, бо Росія не знає і не визнає громадської свободи та конкурентної чесної політичної боротьби, де вигравати ті сили, які зуміють переконати народ у слоганістичній програмі. На думку молодого автора, советські диктатори, не опираючись на традиційні свободи і бажання зберегти якнайдовше свій тоталітаризм, звинувачують борш за права людини в божествілі і карають їх за свободу думки, за плюралізм в політичному житті та всі інші, відомі від їхніх, думки й ідеї.

Відмова Подрабєніка від виїзду з СРСР навряд чи зупинить московських карателів від репресій над ним і його родинами. А втім в СРСР, крім „добровільного“ виїзду існують ще „видворення“, отже одного дня Александр Подрабєнік таки може опинитися на Заході. Проте, його мужня постава дубе черговим прикладом та заохотою для тих, що як і він борються за основні права людини в тій сушній комуністично-московській в'язниці людей і народів.

А. Орликовський

СУЧАСНЕ І МАЙБУТНЄ ПОЛЬЩІ Й УКРАЇНИ

Справа польсько-українського діалогу як можливостей нормалізації взаємин у вільному світі дуже актуальна і діалог обидвом сторонам потрібний, незважаючи на те, що існують ще великі труднощі, які повинні бути в сучасну пору маловажними, коли взяти до уваги політичне положення польського й українського народів у середньо-східній Європі.

Польсько-українське товариство в Лондоні вже від літ розвиває діяльність метою порозуміння між двома народами. Одначе з цього Лондонського взаємозрозуміння, як бачимо, є малі результати.

Наша преса в Америці сповістила 10-го червня ц. р. про утворення за лондонським зразком, українсько-польського товариства в Мюнхені, за участю провідних політичних діячів цього ж осередку, включно з діячами екзильного уряду УНР.

Можна радіти, що постало в Німеччині таке польсько-українське зближення, бо ж там знаходяться певні політичні центри, зацікавлені нормалізацією польсько-українських взаємин.

Нормалізація польсько-українських взаємин важлива не лише тому, що має пряме відношення до таких же взаємин з російською стороною, але й тому, що в сучасній Польщі живе поважне число українських автохтонів, частина яких даліше продовжує своє буття і на т. зв. українському Закерзонні, чи інакше кажучи, в українській Альзаци та Льотарингії, які в нашому випадку мають назву Холмищини та Лемківщини і Посаяння. Двобічний контакт потрібний ще й тому, що польський політичний світ від Другої світової війни не спромігся на ревізію своїх поглядів на проблему польської східної політики, незалежно від факту заіснування кардинальних змін, які зайшли від 1940-го року в Україні.

Аж дивно, що такі переважача більшість польської державницької думуючої еліти вважає свою „східну політику“ з часів повертальської Польщі безкритично правильною на даліше майбутнє, впливаючи ще й на молодіше покоління в краю та й на емігранті шляхом „батьків на роду“, розцінюючи порушників чи ревізіоністів старого табу майже за зрадників „польської раші стану“.

Ясно, все це проблеми, які не можна вирішити на протязі однієї конференції, через тиждень чи два. Це ж матеріал для інтенсивних кабінетного характеру студій обосторонніми інтелектуальними силами з метою дійти в консенквенції до якогось мовдусу вивідів та створити нові підстави

взаємної екзистенції на майбутнє, якщо Богом дано нашим народам бути вічно сусідами.

Немає сумніву, що максимум не може досягнути ні одна сторона без ужиття зброї у воєнному процесі ширшого масштабу. Та все ж таки єдиний момент, який повинен бути зрозумілим обома сторонами, а це: лише при умові обостороннього порозуміння і узгодження національних та державних інтересів обох націй обі країни можуть бути насправді незалежними. Інакше обом мусить прийти у скорому майбутньому неминуха смерть з боку спільного противника, хоч може у різному часі, тобто по черзі.

Раз так поставити всю справу, то всяке роздумування, вицукання на кращі умовини чи ліпший вихід із ситуації в певний момент... стає нічиміншим, як приспівуванням катастрофального кінця буття для обох народів. Тому не дай Бог, щоб ще раз прийшло до повторення польського прислів'я: „Мондри поляк по шкоді“.

Вся трудність конкретно налагодження взаємин полягає в недовір'ї польської сторони особливо з українського боку навіть у сучасному моменті, коли в польському політичному таборі поважні ревізіоністичні сили між собою хотіли б мін на Сході та в тому напрямі щось ніби роблять, але не мають відваги вийти із їхніми ідеями на своє публічне форум, мабуть з боязні не стягнути на себе засуд громадськості світової політичної та ізоляції від решти польського політичного світу. В результаті ці самі панове декларують по старому з трибуни і точки польського катехізму із старих часів (може дещо делікатнішими позірно словами), а в себе, в крузі новаторів, ломлять собі голови, які вийти із заскорузлості та непракитичності старої політичної лінії до справ „польського сходу“, тобто у відношенні до України, а при тому Литви та Білорусі.

Реальна сила Росії, із якою все таки якось можливо знайти спільну мову співіснування на основі альянсного союзництва з-перед 1945 року, підказує, мовляв, що вже немає тієї забори в особі Сталіна, що бороздила в нормалізації взаємин, та можна знайти вихід... І другий же вихід із ситуації у надії найти спільне вже є Україною... по лінії варшавського договору із 1920 року, може дещо змодифікованого навіть в користь України, відреставровуючи лінію Бертеляса чи Буга, або: шляхом перетворення старих „кресів“ в суданське

(Продовження на ст. 4-ій)

Софія Наумова

ПЛЮЩ ДЕМАСКУЄ...

„Плющ: Що був би я сказав Чакоському?“ — під таким заголовком паризький „Лє нувель Обсерватор“ з 6 листопада 1977 помістив статтю зі зникмою Л. Плюща та з заміткою Л. Плюща від себе такого змісту:

„Олександр Чакоський, директор „Літературної газети“, тижевника Сплки советських письменників, відповідав мин. четверга на телевізії на запитання Жюліана Безансона, Жана д'Ормсона, Жоржа Суфєра і Жана Данієля. Цей „Евєнеман“ був присвячений положенню інтелектуалістів та волі в СРСР. Під час передачі — телефон: Леонід Плющ, один із „дисидентів“, доля якого була найважча, аж до його приїзду до Парижу, запропонував Олександрові Чакоському публічну розмову. Цей діммовився від неї. Ми запитали Л. Плюща, що він був би йому говорив“.

Питання: На вашу думку, чому Чакоський відмовився від розмови, яку ви йому були запропонували під час передачі?

Л. Плющ: Тому, що ми, „дисиденти“, добре знаємо, що діється в СРСР і звикли до софізмів цих людей, щоб вони ризикували прямо й публічно конфронтацію з нами. З нами він не міг би пробувати викрутитися звичайним і занадто легким запитанням: „А на Заході?“ Він мусів би відповісти, що він виправдує й заохочує. Під час цієї передачі фальшивість Чакоського була надто разюча, аж до плазування, щоб він міг когось переконати. Але з другого боку, його самопевність і його нахабні брехні, зумили, кількома наворотами, спаралізувати його противників, які не могли отримати в цьому. Чакоський знає цю методику: чим вона грубша, тим більше продуктивна.

Питання: Коли Жан Данієль запитав його, чи він вас вважає божєвільним, Чакоський відповів, що він не психіатр, та що це надто „інтимне“ питання, щоб його публічно обговорювати. Як ви зреагували на це, слухаючи передачу?

Леонід Плющ: Хай він заспокоїться, я не гнівався, що він не відповів ясніше. Навпаки, я бажав, щоб так мій випадок, як і мої товаришів, яких тортували у „психушках“, зазнали якнайбільшого розголосу. Припустім, що Чакоський не психіатр, отже не має змоги відповісти. Але чому советські психіатри Снежневський і Морозов, відкинули мою пропозицію під час конгресу в Голлолюю, щоб дати на розгляд мою „справу“ міжнародній комісії, в якій вони члени? Якщо вони вірили в їхню „діягнозу“, чим ризикували б? Та може вони вважали, що це втручання у внутрішні справи СССР?

два роки підготував „Ревізора“. Де ж нам взяти стільки виконавців на головні ролі. Наш режисер довго студіював своїх акторів, підбирав, випробував здібності аж поки склад був готовий до праці. Він шість років працював над підготовкою, а останніх 6 місяців, бо прем'єра мала відбутися точно в сторічну дату, себто 14 квітня 1936 р., це були тиждень сповнені горінням і бажанням показати запеклим русофілам, які присвоїли собі нашого Гоголя, що вони забули про цей ювілей, а ми його пам'ятаємо. Незабутнім залишилося для мене назавжди, як під час першої проби вистави в Мукачеві за сцену прийшов колишній режисер (не пригадую тепер, якого театру) в Москві, росіянин й розцілював нашого професора, заявляючи, що такого знаменитого Горьодничого й такого чудесного Хлєстакіна він ще не бачив. Хлєстакіна грав високий на зріст руський красень Іван Дулас, який вперше в житті грав на сцені й був спочатку таким дерев'яним, що проф. Приходько пірвоку муштрував його тільки самого майже шодня, поки не викував з нього неперевершеного Хлєстакіна в ролі Ревізора. Пізніше в Празі, після трагічних подій в Карпатській Україні, я зустрів свого улюбленого професора й довідавшись, що Віноградський театр драми ставить „Ревізора“, запросила професора піти до театру. Хотілось порівняти наскільки чехи збагнули гумор нашого великого майстра комедії. Ми були до крайності розчаровані постановкою й грою акторів й переконались як важко навіть чехам зрозуміти трагікомедію, бо вони поробили з Бобчинського й Добчинського клоунів, щоб було смішніше, а Горьодничий вже в третій дії затягав півником, а що вже говорити про цілу п'єсу, що має п'ять дій. Згадали ми нашого кремезного й високого гуцула Дмитра Галає в ролі Горьодничого, голос якого гремів могутньо до останньої дії. А що вже говорити про неперевершеного артиста Василя Курієнка в ролі Бобчинського (він передчасно помер на сухоті десь в 1940 р.). Вистачало, щоб він тільки голову просунув через двері на сцену, як публіка вже шаліла зі сміху. Для вистави були замовлені костюми з Праги на зріст кожного актора. Прем'єра відбулася точно 19 квітня 1936 року в Ужгороді в Міському Театрі, який був випроданий до останнього квітка вже перед виставою. Тріумф був великий, на виставі був губернатор К. Грабар та вся ужгородська сметанка. П'єса почалася точно в 8-ій годині, що дуже

Михайло Островерхо

БАТАЛІСТИКА ЛЕОНІДА ПЕРФЕЦЬКОГО

(1900 - 1977)

Баталістика — захоплює не тільки мистця, вона захоплює й кожному тямущу людину. Походив бо баталістика з найважливішої хвилини життя кожної живої істоти: боротьба, бій. Іще з тих добрих, патріархальних часів нашого дитинства, коли в школах учили релігії, коли ще — хоч і за монархії — була правдива демократія, і дві чи три особи не рішались важливих і засадничих справ, які, скажімо: викинути чи залишити навчання релігії у народних школах. Отож, іще з тих добрих часів пригадуємо собі якесь сильне враження викликало в дитині подія: Каїн убивав Авеля, або Давид убивав Голіафа.

Не диво, що баталістика зацікавила мистця від хвилини, коли ще примітивна людина бореться на життя і смерть із хижаким. Розвивалася духовна людина, розвивалося й баталістичне мистецтво. Мистець не міг був задовольнитися олімпійським спокоєм, гармо-

франки, — що зовсім не вистачає на життя в СССР. Я б йому теж пригадав, що коли не згодиться на працю, яка не подобається, часто у віддалених районах, то можна поїхати під суд за „паразитизм“. Я б йому сказав ще багато речей, але у першу чергу, я б показав йому й глядачам, з текстом в руках, що нова конституція набагато більш придушуюча як давня. Сталінова, що коштувала мільйони трупів. Але тут, одне тільки запитання: чому в цьому „демократичному“ тексті слова: „Збройні Сили“ мають право на великі букиви, коли такі слова як „соціалізм“, „демократія“, „республіка“, тільки на малі? Це стилістичне питання напевно „пасіонуєвало б“ людину „культури“, який є п. Чакоський... Питання: Коли Жан Данієль запитав його, чи він вас вважає божєвільним, Чакоський відповів, що він не психіатр, та що це надто „інтимне“ питання, щоб його публічно обговорювати. Як ви зреагували на це, слухаючи передачу?

Леонід Плющ: Хай він заспокоїться, я не гнівався, що він не відповів ясніше. Навпаки, я бажав, щоб так мій випадок, як і мої товаришів, яких тортували у „психушках“, зазнали якнайбільшого розголосу. Припустім, що Чакоський не психіатр, отже не має змоги відповісти. Але чому советські психіатри Снежневський і Морозов, відкинули мою пропозицію під час конгресу в Голлолюю, щоб дати на розгляд мою „справу“ міжнародній комісії, в якій вони члени? Якщо вони вірили в їхню „діягнозу“, чим ризикували б? Та може вони вважали, що це втручання у внутрішні справи СССР?

Чи не в 1922 році Леонід Перфецький, колишній бойовий старшина, — з яким ми зустрілися в Запорозькій Дивізії, — Армії УНР, опинився у Львові. Скинувши — з жалем — військовий однострій, він береться за свій пензель. За короткий час він свого динамічного

(Закінчення на ст. 4-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ДАЛЕКИЙ ЮВІЛЯТ

Написав мені листа добрий друг, Федь Триндик, з далеких „відзисканих земель“, із Слупського повісєдства, що й він уже, Богу дякувати, стався ювілятом — закінчив цього літа 75-ий рік життя. Ніби для відзначення цієї річниці вкравли йому ровер, акуратно в день його народження... „Хоч і був це старий грат, — пише пошкодований ювілят, — але за довгі роки я так був звик до нього немов би до живої істоти, сказати б — до пса чи до коня. Часто в дорозі, на самоті, я розмовляв з ним ніби з добрим приятелем, відкривав перед ним душу, жалівся на всілякі біди та нещастя, а він, покрупунич під мном, немов би висловлював мені своє співчуття та розуміння“.

Колега Федь так ніжно й тепло згадує втраченого механічного побратима, що хіба прийдесться скласти надзвичайне засідання Президії „Слова“ та й зробити складчину на новий Федів ровер... А може друзі-журналісти, члени СУЖА, докинуть щось від себе, бо ж, відома річ, Федь Триндик був не тільки знаменитим фейлетоністом, але й професійним журналістом.

До вересня 1939-го року ми обидва працювали у в-ві Івана Тиктора „Українська Преса“ у Львові і навіть сиділи у одній кімнаті, так би мовити — „ві-за-ві“. В нашому видавництві Федь здобув собі найбільшу популярність не так своїми фейлетонами в „Новому Часі“, а тим, що одне око було в нього синє, а друге зелене. Часто паночки з адміністрації підходили до його бюрка і просили кокетливо: „Пане Федю, покажіть нам свої очі!“. На що завжди задукував і трохи розсіяний фейлетоніст відповідав меланхолійно, що він міг би показати їм щось інше, цікавіше, наприклад — дюжину невикуплених векселів... Та й це пригадує собі, що Федь дуже тяжко йшло писання фейлетона! „Йде, холера, як каменем!“ — говорив бувало, — і стискаючи долонями високе, Франківське чоло, якось безградно дивився через вікно на вежу Волоської церкви, ніби шукаючи там допомоги чи надхнення... Куря, як швець, і безнадійно виводив „вічність“ пером по папері якись фантастичні кривязьки і зикзаги, щоб „розмахатись“ до писання.

Пане колего, — сказав одного разу, — ви є свідком моїх творчих мук і страждання. Напишіть колись на цю тему фейлетона. Оце ж прийшлося написати не тільки про його творчі муки та страждання, але й про вкрадені на „відзисканих“ землях, ровер... І К Е Р

Маруся Ігнатишин-Логус

З СЕРЦЕМ НА ДОЛОНІ

(Спогад)

(4)

Олександр Приходько народився в Княжополі на Поділлі, але пізніше родина жила в Кам'янці-Подільському, який був тоді центром українського усвідомлення, як про це написав прекрасний брат професора Віктор Кіндратович Приходько в книжці „Під сонцем Поділля“. Проф. Приходько був великим ентузіастом театрального мистецтва й розповідав нам про знаменитий театр Садовського, про те, як вони всі, тоді студенти, захоувалися в Марію Заньковську й зітхали на кожній виставі, мірючи незабаром знову побачити її і для цього не раз виїздили в інші місцевості, де гостював театр й виступала неперевершена зірка української сцени. Але наш професор був ознайомлений і з чужими театрами, відного ж вперше почула про знамениту артистку Сару Бернар і швидко, недовго, в минулому році, театральний світ в Монтреалі відзначив річницю смерті цієї світової слави артистки, поставивши в обох театрах, французькому й англійському, одноосібну гру під назвою „Божественна Сара“.

Ото ж не міг жити без театру наш професор й тому заснував драматичний гурток при РТА, який поставив цілий ряд п'єс, між ними варто згадати „Сутінь“ — Тобілевича, „Назара Стодолю“ з „Вечорницями“ — Ніщинського при співпраці з хором проф. Трухоло та цілий ряд інших п'єс з українського й чужого репертуару. Вершок діяльності цього шкільного театру була постановка комедії М. Гоголя „Ревізор“. Спонукою до постановки такої нелегкої речі був ювілей першої вистави комедії „Ревізор“ в 1836 році в Петербурзі. „Ревізора“ учні знали майже напам'ять, бо наш професор ставив цю п'єсу як вершок класичної комедії. Коли професор прозрівав свій намір ставити цю комедію в 100-річчя першої вистави, артисти драматичного гуртка з захопленням прийняли цю вістку. Але вони знали, що Московський художній театр

здивувало тих, які звикли були приходити з півгодинним спізнєнням. Втомлені актори повертались автобусом пізно вночі додому, до Мукачева, але всі були щасливі, а між ними й директор РТА — професор Штефан. Повторено п'єсу в Мукачеві, на яку директори гімназії й учительської семінарії, що були в руках росіян, заборонили учням піти на виставу. Але учні не послушали й пішли, а тому, що всі місця були випродані, їх примістили в оркестрі, з чого вони були навіть вдоволені, бо їх там ніхто не бачив. Хлєстакіна публіка, зокрема жіноцтво, викликала оваційно незчисельно разів на сцену, він став мрією всіх молодих дівчат.

Вже в Канаді я з радістю сприйняла вістку, що славний Стратфордський театр з нагоди Експо в 1967 р. буде ставити „Ревізора“. Я задалагді придбала квитки, щоб не оминати такої нагоди побачити цю річ ще в постановці великого театру, і то англійського. Яка я була рада, що цього жаху не бачив проф. Приходько. Так, мабуть, ніхто не спотворив цей безсмертний твір, як режисер славного Стратфорду.

Поволі починало сіріти. Поїзд проїздив територію Моравії, ми наближались до міста Оломоуц, де була відома російська гімназія, яка продукувала з дітей закарпатських інтелігентів чи навіть селян справжніх „руських“ людей, які, повернувшись в рідну сторону, забували, якого вони роду й вірили, що належать до великоруської нації.

Пригадала нашого господаря кляси, який мене найбільше переконував, щоб я йшла на далішні студії. Це був професор Шинналі — типовий парадокс мовної політики на Закрапатті. Він страшенно намагався говорити українською мовою, але живився такий важкий малярський акцент, бо був мабуть малярського походження, що не раз це на доводило до хіхотання. Але по адлях був він дуже добрий і, не зважаючи на його мовний хаос (зокрема хлопці знушались над ним), ми його любили, бо з ним можна було завжди виграти всякі затії на нашу користь. Хлопці часто навмисне старались чимось дошкулити йому. Він тоді починав лаятися і в злості вже зовсім не контролював мови й це доводило клясу до дикого реготу.

(Продовження буде)

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ НА ВСЕ ЖИТТЯ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ НОВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ "TR-65", ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ РАЗ \$ 75.00 І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ДО 23 РОКУ ЖИТТЯ

ЄГИПЕТ ЗАКРИВАЄ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

прем'єр Алексієв Косігін пропонував Садатові, що може зааранжувати зустріч між Садатом і тодішнім ізраїльським прем'єром Голдою Меїр у Ташкенті, столиці Узбекиської ССР.

Щодо інших подій на Близькому Сході, то в середу, 7-го грудня, до Дамаску, Сирія, прибув іорданський король Хусейн, щоб старатися налагодити непорозуміння між Сирією і Єгиптом відносно діалогу з Ізраїлем. Сирія була однією з країн, яка брала участь в арабській „вершинній конференції“ в Лівії, де засуджено діяльність Садата, і тому Каїр з'явився дипломатично зв'язки з Сирією та 4-ма іншими державами. Іорданія на той момент займає „нейтральне“ становище.

В середу ізраїльський прем'єр Менахем Бегін, повернувшись з відвідин у Лондоні, заявив на пресовій конференції, що Ізраїль готовий підписати сепаратний мир з Єгиптом, але тільки з передумовою, що той мир буде інтерпретований тільки як частина загального замирення на Близькому Сході. Як відомо, президент Садат вже раніше натякнув, що готовий „йти до кінця у пере-

говорах з Ізраїлем“, якщо інші арабські держави і ССР не прилучаться до майбутніх мирових переговорів. Бегін, подібно як Садат, гостро натапував на СРСР, що Ізраїль погодиться на таку вимогу Каїра. Як відомо, СРСР, який є співпредсідником Женевської конференції.

Добрий Різдвяний подарунок ВОКАЛЬНИЙ ТА ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ЗОРЯ“

Платівки та 8 Track Tapes
Платівки — \$6.00
8 Track Tapes — \$7.00.
Шліть замовлення до:
YEVSAN RECORDS (MTL)
P.O. Box 283
Irvington, N.J. 07111
або
P.O. Box 125, Station St. Michel
Montreal, Que., Canada
HIS 2R4

УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ

Повідомляємо українських батьків і вчителів дитячих садків, що „УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ“, збірник виховних матеріалів (байок, казок, оповідань, історій, пісень, загадок, ігор тощо) і методичних вказівок, які допоможуть стосувати у виховній практиці, **ВЖЕ ПОЯВИВ Я.**

Передплатники одержать книжку поштою, інші можуть купити її в книгарнях або у видавництвах: Ukrainian Children's Care Group, 16 Rivercrest Rd., Toronto, Ont., Canada. M6S 4N3. Ціна 20.00 дол.

„Українське Дошкілля“ присвячене справі виховання наших малюків у дошкільному віці (2-6), переважному віці основного формування характеру дитини.

„Українське Дошкілля“ має 500 сторінок друку великого формату, крім виховних і методичних матеріалів, є там багато оригінальних ілюстрацій (понад 80) В. Курлика, М. Левинського, Рема, В. Кондратюка і інших. Ця книжка буде не тільки великою допомогою у вихованні Ваших дітей, але й прикрасою Вашої хати.

„УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ“ НАДАЄТЬСЯ НА ГАРНИЙ І ВАРТІСНИЙ РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ВАШИХ ПРИЯТЕЛІВ.

ЯРОСЛАВ ЧУМАК,
редактор і керівник Гуртка Прихильників
Української Дитини

ВЛАДИКА ВАСИЛЬ ЛОСТЕН...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

опікуном церковних хорів. Завдяки його старанням організовано об'єднаний мітрополітний хор, який прекрасно зарекомендував наш церковний спів під час 41-го Міжнародного Євхаристійного Конгресу у Філадельфії в 1976 р. та на різних концертах церковних пісень.

Владика Василь очолював Євхаристійний Комітет Філадельфійської Мітрополії, а також був членом Президії Центрального Євхаристійного Комітету.

Під час інсталяційної церемонії в середу, 7-го грудня ц.р., новий список-ордінарій Стемфордської єпархії Владика Василь Лостен був зодягнений у вишиті в українському стилі спискописки ризи. Заки Мітрополит Й. Шмондюк передав новому єпарху Владика Василь спискописку жезло, о. митриту Степану Баландюку, декану Гартфорду, і Василь Федаш, декан Йонкерсу, відчитали Псалмське булго в українській та англійській мовах.

Тоді відбувся формальний акт інсталяції, включно з передаванням жезла Мітрополитом Йосифом, визнання гідності нового Єпарха словом „Аксіос“, що хор тричі підтвердив імені вірних.

Після акту інсталяції, в час, коли об'єднаний мітрополітний хор під диригентурою Оси́па Лупана співав благодарну пісню „Хваліте Господа з небес“, декан і священники Стемфордської єпархії склали символічну присягу вірності новому Єпарху, цілуючи його ручний хрест, перстень і омофор на правих раменах. Владика Василь засів на троні праворуч вітару перед іконостасом.

Відтак новий єпарх Кир Василь виголосив дві промови, англійською та українською мовами. Промовляючи по-англійськи, Владика Лостен підкреслював змагання українців-католиків до завершення їхньої Помісної Церкви Патріархатом, а також вказав на факт, що Вселенська Церква складається з різних обрядів і в тому саме її сила та універсальність. Згадуючи про

трудитися для прослави Бога, величі Церкви, спасіння душ і Твого добра, мій любий рідний народі... Закликаючи вірних „лякатися гріху і берегти дітей перед згрішенням“, він теж закликав бути вірним „своїй рідній Українській Католицькій Церкві, бо Христова Церква є безмірно сильна, бо це сила Божья“. Владика також закликав: „Моліться за переслідувану Христову Церкву, за братів і сестер наших, що в Україні і на закордонні терплять за Правду і Віру. Моліться, щоб у тисячоліття християнства в Україні засяла Божья Благодать у золотому верхові Києві. Моліться, щоб ми могли відбутися до святих земель наших предків і щоб бути єдиним з ними у Христовій Церкві“.

Відтак Владика Василь, в сослуженні всіх присутніх українських Владик і Владик Візантійсько-рутенської Церкви, як теж о. пралата Петра Скрінковського, о. пралата Степана Хрепті, о. Патріарха Пашака, протоігумена чину о. Василіяна в ЗСА, о. Михайла Гринчишина, протоігумена чину о. Редemptористів в ЗСА і Канаді, та о. Антонія Скурли, протоігумена о. Францішканів, відправив Архирейську Службу Божу. Діякували о. Юрій Маркович і о. діакон Петро Дуляк. Під час Літургії співав той же об'єднаний хор під диригентурою Оси́па Лупана.

Після Святої Євангелії промовляв Мітрополит Йосиф Шмондюк, який накреслював заслуги Владика В. Лостена перед Церквою і народом, як теж накреслював обов'язки єпископів, священників і мирян, зазначаючи, що всі вони повинні пошукати Правду Божу, не тільки словом, але своїм прикладом, а це спричиниться до скріплення Царства Божого на землі. Мітрополит Йосиф підкреслював, що священники можуть уповноважувати мирян навчати Правду Божу, відмічуючи, що першими вчителями цієї Правди повинні бути батьки і матері. Він, звертаючись до Владика Василя, сказав, що молитесь Всевшнього, щоб благословив пастирство Кир Василя над вірними Стемфордської єпархії.

Перед самим благословенням коротко англійською мовою промовляв Апостольський Делегат в ЗСА Архископ Жан Жадю. Він заявив, що „Українська Католицька Церква близька серцю Святого Отця“ і висловив переконання, що Владика В. Лостен на пості єпарха Стемфорду виконуватиме свої обов'язки з такою відданістю та успіхом, як виконував обов'язки Апостольського Адміністратора Філадельфійської Архископії. Архископ Жадю підкреслював, що у Вселенній Церкві всі обряди, чи то латинський чи східний, „рівноправні щодо гідності і щодо обов'язків“. Звертаючись до українських Владик і вірних, Апостольський Делегат заявив: „Ваш унікальний обряд і традиції мусять бути збережені, бо це скріплює цілу Вселенську Церкву“.

Відтак Архископ Жадю передав присутнім і цілій УКЦеркві благословення Святого Отця. Після Богослуження новоінстальований єпарх Владика Василь заігнорував багатолітні звичаї папи Павла VI, Мітрополит Й. Шмондюк заігнорував багатолітні звичаї Блаженнішого Митрополита Й. Шмондюка, всім єпископам, священникам і вірним, а на закінчення о. пралат Петро Скрінковський заігнорував багатолітні звичаї Владика Василя Лостено-ві.

Після Служби Божої Владика Василь сказав кореспондентам „Свободи“ і „Українського Тижневика“, що він вислав запрошення Блаженнішому Патріарху Йосифові прибути на інсталяцію, додаючи, що Конгрегація для Східних Церков прихильно ставилася до участі Блаженнішого. Однак, через іншого єпископа, Владика Василя дізнався, що Патріарх Йосиф не міг прибути „з уваги на далеку дорогу і тому, що не почувався добре“. Владика В. Лостен підкреслював, що в листах до нього Блаженніший титулює його „Єпископом Стемфорду“. Владика Василь теж сказав, що наскільки він знає, запрошення для Патріарха прибути на інсталяцію чи з іншої нагоди не треба посилати через Конгрегацію для Східних Церков.

Після церемонії інсталяції та Архирейської Служби Божої, які почалися

в 2-й год і закінчилися біля 5-ої год. по пол., відбувся бенкет в кількох залах семінарії св. Василя.

В церемоніях інсталяції та в бенкеті, серед численних представників різних громадських, братських, наукових, жіночих та молодеческих організацій, брали участь Й. Лисогір, екзекутивний віцепрезидент Українського Конгресового Комітету Америки і головний президент УН-Союзу, мгр Іван Базарко, адміністративний дирек-

тор УККА та д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника“ та інші члени Екзекутиви УККА. Від Українського Народного Союзу, крім головного предсідника, були присутні заступники головного предсідника п-і Марія Душник і заступники головного предсідника д-р Іван Флис, як теж головний радник Володимир Запаранюк та голова Окружного Комітету Ньюйорської Окружності, п. Микола Хомачук.

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ

бл. п.

ВАСИЛЯ ДОРОШЕНКА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 18 грудня 1977 р., о год. 12 дня
в катедрі св. кн. Володимира в Чикаго, Ілл.
Просимо Рідних та Приятелів про ласкаву участь.

Дружина АННА
з ДІТЬМИ І ВНУКАМИ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
бл. п.

Проф. МИКОЛИ ОСТАПЯКА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ
за спокій його БЛАГОРОДНОЇ ДУШІ
в суботу, 17 грудня 1977 р., о год. 7-їй веч.
в церкві св. Покрови в Торонті, Канада
В цей день, всіх Приятелів та Знайомих, згадати
в своїх молитвах, просять:

дружина — ВОЛОДИМИРА
дочка — ДАРІЯ з чоловіком
МИХАЙЛОМ та дітьми: ХРИСТОЮ
І АНДРІЙКОМ
брат — ВАСИЛЬ з родиною в Торонті
та Сестра і Брати в Україні

ПРЕЗИДІЯ ЗП УГВР

ділиться сумною вісткою з Українським Громадянством,
що 3-го грудня 1977 року, несподівано і передчасно,
на 49-му році життя, відійшов у Божу Вічність.

бл. п.

БОГДАН БІДЯК

член середовища УГВР і видатний громадський
і політичний діяч.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

бл. п.

Ділимося сумною вісткою з Родиною та Знайомими,
що дня 7-го грудня 1977 року, о год. 2-їй по пол.,
упокоївся в Бозі

бл. п.

СТЕФАНІЯ з РУДИХ МАНЬКО

уроджена 1906 р., в Бірках Великих, Україна.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 9-го грудня 1977 року,
о год. 8-їй веч., в похоронному заведенні Литвин і Литвин
в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН — в суботу, 10-го грудня 1977 року, о год.
9:30 ранку — Служба Божя в церкві св. Ів. Хрестителя
в Ньюарку, Н. Дж., після на цвинтар Hollywood a Union,
N.J.

В глибокому смутку залишилися:

ВАСИЛЬ — муж
мама — КЛИМЕНТИНА з донькою
МИХАЙЛИНОЮ у Львові
сестра — МАРІЯ з мужем
ВАСИЛЕМ СОЛОНІНКА
з дітьми і внуками
сестра — НАТАЛІЯ з мужем
ВАСИЛЕМ
сестра — ОЛЬГА з мужем ТАДЕЄМ
БЛАХОВСЬКА з дітьми
і внуками
брат — РОМАН з родиною в Англії
Ближча і дальша Родина в Америці,
Канаді, Аргентині, в Україні
і в Польщі

Об'єднання Мистців Української Сцени

подає до відома, що

можна ще набути

ПЕРШИЙ ТОМ ДВОТОМНИКА

НАШ ТЕАТР

Видання ОМУС під патронатом Наукового Товариства ім. Шевченка

Книга розміром 10 x 6 1/2 інчів, в полотної оправі, з золотими витисками, має 848 сторінок друку, на добірному папері.

В тексті велика кількість ілюстрацій, багато із знімок ще ніде дотепер не публіковані. Між ілюстраціями портрети наших найвидатніших діячів сцени і екрану, в тому Миколи Садовського, Панаса Сакаганського, Леся Курбаса, Володимира Блавацького, Йосипа Стадника, Йосипа Гіриняка, Івана Годика, Джека Пеленса-Палагноха, Богдана Паздрія та багатьох інших.

У змісті книги: статті — огляди — спогади визначних знавців українського театрального мистецтва та багатьох діячів нашої сцени — разом біля 80 авторів. Між ними: д-р Г. Лужицький, В. Блавацький, д-р В. Руснак, д-р М. Кушнір, В. Ревуцький, М. Бутюк, Л. Полтава, Л. Цегельський, О. Бенцаль, Я. Барнич, Ю. Кононів, А. Ільків, В. Левницька, М. Кавка, В. Сердюк та багато інших.

Головний Редактор — Проф. д-р ГРИГОР ЛУЖИЦЬКИЙ

В книзі наведено те, про що не згадують в поведеній Україні. Хто хоче пригадати світлі моменти українського вільного театру на Рідних Землях і на еміграції за останніх 50 років — повинен набути цю книгу, яка не є лише „настільною“ книгою, але в першу чергу дає цікавий читачий матеріал.

„НАШ ТЕАТР“ ЦЕ НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК ПІД ЯЛИНКУ ТА ІНШІ НАГОДИ.

„Наш Театр“ не продається в книгарнях, замовляти можна на адресі:

В ЗСА:

Eugene Lewycky, 2102 Poplar Street, Philadelphia, Pa. 19130

В КАНАДІ:

Wolodymyr Dowhaniuk, 302 S.Kingsway, Apt. 4, Toronto, Ont.

M6S 3T9

ЦІНА КНИГИ: 31.00 ДОЛЯР РАЗОМ З ПЕРЕСИЛКОЮ.

Українська Вільна Академія Наук у США
НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ
КОМІСІЇ УВАН для вивчення і публікації
СПАДЩИНИ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

ДОПОВІДЬ

Мгр МЕЛАНІЇ ЧАЙКІВСЬКОЇ:

„До питання місії В. Винниченка в Москві
і Харкові 1920 р.“

Засідання відбудеться

в неділю, 18 грудня 1977 р., о год. 2 по пол.
в будинку Академії, 206 Вест 100 вул., Нью Йорк

ЗАПРОШУЄМО ВШ. ГРОМАДЯНСТВО НА УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ

НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ

яка відбудеться в просторих бенкетових залах

“Holiday Inn” of Somerville
US Route 22 (East Bound)

31-го грудня 1977. Початок о год. 9-їй вечора до?

- При звуках оркестри „ТЕМПО“, під кер. І. КОВАЛЯ.
- Вечер „prime rib“ при столах від 9-10 веч. По вечері холодний і гарячий буфет ПРОТЯГОМ ЦІЛОЇ ЗАБАВИ, включно з шампаном при ЗУСТРІЧІ НОВОГО РОКУ, за вступом 40.00 дол. від пари.
- Просимося ЯКНАЙСКОРІШЕ резервувати столики на 8, 10 і більше осіб

Телефони: (201) 526-9500, в українській мові — (201) 526-1866

Спілка Української Молоді Америки — влаштовує

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМА

• Зголошення дебютанток у місцевих Осередках або
в Крайовій Управі СУМА в Нью Йорку —
Тел.: (212) 477-3084

До дебюту на Баль Дебютанток СУМА приймається вся
Українська Молодь східних штатів Америки.

Субота, 11-го лютого 1978 року

Год. 8:30 вечора
Statler Hilton Hotel, Нью Йорк, Н. Й.

7-ма Авеню і 33-тя вулиця

Terrace Ballroom, I. поверх.

Оркестра Б. Гіриняка

ЧУДОВИЙ ДАРУНОК ПІД РІЗДВО ДЛЯ КНИГОЛЮБІВ!

ВИБІР ПОЕМ Т. ШЕВЧЕНКА З УКРАЇНСЬКИМ ТЕКСТОМ ТА ПЕРЕКЛАДАМИ НА АНГЛІЙСЬКУ, ФРАНЦУЗЬКУ ТА НІМЕЦЬКУ МОВИ.

- У збірці додано вісім кольорових репродукцій Шевченкових картин. У твердій оправі із сорочиною роботи мист. МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО.
- Ціна тільки 5.00 дол. із пересилкою.
- Гроші із цієї продажі є власністю НТШ Сарсель та йдуть на продукцію Енциклопедії Українознавства.
- Замовлення шліть на адресу:

PATRONAT N.T.Sh.

16 Bracondale Hill Rd., Toronto, Ont., Canada
M6G 3P4

ПОВНЕ ВИДАННЯ ТВОРІВ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

• 14-ти томах, полотнона оправа, (5090 сторінок друку).
70.00 дол. за комплект з поштовою оплатою. Замовляти:

Крамниця Подарунків і Книгарня

„Калина“

6720 Мічиган Авеню, Детройт, Міч. 48210

Gift Shop & Bookstore „KALYNA“

6720 Michigan Avenue, Detroit, Mich. 48210

Запас на вичерпання.

Повідомляємо, що КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ

SALAMANDER SHOES

BERKUT SHOE CO.

420-22 West Olney Avenue

PHILADELPHIA, Pa. 19120

(215) 224-2646

ВІДКРИТА ПІД НОВИМ ЗАРЯДОМ

- Взуття імпортоване із Західної Німеччини є вигідне, сучасне і модне.
- Спеціалізуємося в широкому асортименті — жіночі і чоловічі чоботи з широким вибором фасонів.
- Також маємо дуже великий вибір дитячих фасонів.

Просимо зайти — БЕРКУТ

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

(агенція В/О „ВНЕШПОСЛТОРГ“)

добре відома фірма, яка на протязі багатьох літ скоріше і точно обслуговує своїх багаточисельних клієнтів у всьому світі. Ми доставляємо в Україну й інші частини СРСР.

Відберемо нічого не платити.

Тисячі задоволених клієнтів.

Всі посилки забезпечені.

Гарантована швидка і точна доставка.

Всі наші відділи мають на складі великий вибір високоякісних товарів по дуже поміркованих цінах.

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

488 Madison Avenue Floor 21st

(between 51st and 52nd St.)

New York, N. Y. 10022

Tel.: (212) 758-1150-1

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

488 Madison Avenue Floor 21st

(between 51st and 52nd St.)

New York, N. Y. 10022

Tel.: (212) 758-1150-1

ВІДІЛИ. Apple Valley, Minn. 55124 — 7707 147th St. 612-432-7083

New York, N.Y. 10003, 518 Second Avenue AL 4-6456

New York, N.Y. 10011, 135 W. 14th St. CH 3-2533

So. Boston, Mass. 02127, 389 West Broadway 288-0068

Buffalo, N.Y. 14206, 332 Fillmore Avenue TL 6-2674

Bridgeport, Conn. 06610, 1830 Seaview Ave. 283-367-2843

Chicago, Ill. 60622, 2222 West Chicago Ave. BE 8-6966

Chicago, Ill. 60629, 2501 West 69th Street WA 5-2737

Cleveland, Ohio 44134, 5879 State Road 884-1738

Irrington, N.J. 07111, 1082 Springfield Avenue 374-6446

Grand Rapids, Mich. 49504, 638-38 Bridge St. N.W. GL 8-2256

Hackensack, N.J. 07601, 112 Main Street 201-342-9816

Hartford, Conn. 06106, 518 Park St. 246-9473

Lakewood, N.J. 08701, 241 Fourth Street FO 3-3569

Lexington, N.Y. 12452 — Route 13 A (518) 989-6742

Los Angeles, Calif. 90022, 960 S. Atlantic Blvd. LO 1-2994

New Haven, Conn. 06511, 1329 Boulevard LO 2-1446

Newark, N.J. 07106, 698 Sanford Avenue 373-8783

Passaic, N.J., 176 Market Street GR 2-6387

Philadelphia, Pa. 19122, 1214 N. 5th St. PO 4-4818

Philadelphia, Pa. 19141, 4925 Old York Rd. GL 5-9586

Pittsburgh, Pa. 15203, 1307 E. Carson Street HT 1-2750

Wappingers Falls, N.Y. 12590, Hidden Hollow Apts. (914) 297-0261

Waterbury, Conn., 905 Bank Street FL 6-6766

Worcester, Mass. 01610, 144 Millbury Street SW 8-2868

Youngstown, Ohio 44503, 309 W. Federal Street RI 3-0440

Fort Wayne, Ind. 46808 — 1807 Belmeke Rd. Tel.: 432-6402

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1977 року кінчається з 31-им грудня. Тому аплікації нових членів приймає Головна Канцелярія тільки до 31-го грудня 1977 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 31-го грудня 1977 р.

Головна Канцелярія УНС

СУЧАСНЕ І МАЙБУТНЄ...

(Продовження зі стор. 2-ої)

кондомініум — спільної власності, ошасливленою третью-травневою ще конституцією, із широкими соціальними та демократичними правами „всім і вся“, а про політичну сторінку цього проєкту буде мова... після...

Основна ж проблема — врятування авторитету Польщі, а цей авторитет закладається в територіальній величині.

Для задержання поваги серед мас, польський політичний світ на Заході та в краю ширить ряд потішних фраз, із яких найбільш промовистою є така: „една бомба атомової і дрога воляна до Львова“. (Навіть Вильно не таке важке).

З українського боку дехто, надіявшись на остаточне зрозуміння українців в їх аспірації до польського боку та бажаючи похитати джиджати нормалізації в обосторонніх взаєминах, готовий вже сьогодні, без політичного думання, фіналізувати всю проблему існуючими державними кордонами між сучасною польщею та ніби УРСР*, а фактично СРСР, не розуміючи всієї складності, яка може бути вирішеною на основі а) гри сил обох партнерів з іншими їх сусідами, б) у відношенні до

* Стаття П. Е. Турилі „До Українсько-Польського діалогу“ — „Свобода“, ч. 151, від 2. VII, 1977).

ІДЕОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ТАБІР ТУСМ

Нью Йорк, Н. Й. — Товариство Української Студентської Молоді ім. Мухомора Міхновського (ТУСМ) влаштовує другий з черги зимовий ідеологічно-політичний табір на Оселі СУМА в Елленвілі від 26-го грудня до 31-го грудня.

Програма табору включатиме ряд лекцій про модерну українську історію, вільнолюбне змагання та значення українського націоналізму. Декілька українських професорів уже згодилися читати лекції під час цього табору.

Минулого року 35 студентів вислухали 20 лекцій на згадані теми, виголосили сімю професорів.

Кошт табору вноситься 75 дол. За додаткових 15 дол. учасники можуть залишитися на новорічну забаву.

Зголошення приймають до понеділка 19-го грудня. Адреса Крайової Управи ТУСМ є:

Ukrainian Student Association of Michnowsky
136 Second Avenue
New York, N. Y. 10003.

Українська Крамниця М'ясних Виробів

„С Я Н“

(колишня Ilko Meat Market)

140 1-ша Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

повідомляє, що

КРАМНИЦЯ ВІДКРИТА

7 ДНІВ У ТИЖНІ,

НЕДІЛЯ ВІД 10-5 ПО ПОЛ.

М. Гришков'ян — власник

SIAN MEAT PRODUCT

& DELICATESSEN

140 1st Avenue, New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 777-4583

KEY PHARMACY, INC.

1307-A Market Street • Philadelphia, Pa.

Tel. No.: 561-5244

- Це назва Аптеки, на протязі Валамейкера, яку варто Вам запам'ятати при найближчій нагоді коли потрібно Вам випити рецепти Валамейкера. Ліки тільки оригінальні та безкоштовні ціни роблять нас під кожним оглядом найбільш побажаною аптекою міста Філадельфія, Па.
- Кожна рецепта з експертно виконана в тигу 10 до 15 хвилин, без зайвого довгого чекання.
- Окрім цього ми також, на бажання, вислаємо Вам рецепти поштою до всіх частин ЗСА, в тому случаю платите чеком після отримання Вашої посилки.
- Всі закордонні рецепти виконуємо швидко і точно через наш європейський відділ, вислаючи рецепти до всіх країн за винятком СРСР.

Мігр Модест Артімія

ДІПЛОМОВАНІ АПТЕКАР

БАТАЛІСТИКА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

творчістю поривав усіх любителів мистецтва, уся наші в Галичині інтелігентну верству населення: уся бо його творчість сперт тематично на вчора пережитих подіях, на історії свіжо пе-

режних наших кривавих змагань. Його твори були тоді серед нас живі не лише темою, а й свіжістю форми, сміливістю й поривом та зв'язністю рисунку, повною гармонією композиції. Йо-

го твори „Бій за головну станцію Львів“ — 1918 рік, — чи „Бій під Чортковом“ — 8 червня 1919 — та інші, це не лише історичний документ правдивої події, але це й мистецтво. Леонід Перфешський як баталіст зайняв у сучасній добі найвищий шабель на драбині нашого баталістичного мистецтва. На його картинах, на ілюстраціях, на його прецизних образах, що на них зображений кін, ми бачимо цікаву новину в цій мистецтві, що сягає у далеку давнину: для нашого мистця кін стає головною, осередною фігурою: хати, люди, вояки є доповнювальним елементом — кін, це монумент. Своім майстерним рисунком — а його лінія має бойову ноту! — мистець дає нам коня у докладному, анатомічною схопленні, з кожним рухом його м'язу: у гарячій бойовій хвилині анатомія коня до подробиць опанована. — Не даремне ж служив він у полку Чорних Запорожців під командою славного полковника Петра Дяченка! — Саме тут Леонід Перфешський виявляє нам своє мистецьке обличчя: він майстер, він геніальний, нині у нас єдиний баталіст.

В українській дійсності — вона й до нині скромна — Леонід Перфешський не мав змоги виявити свого мистецького розмаху, своєї мистецької душі, її глибини, свого знання, свого генія. Він дав нам цілу й багату низку своїх творів, на його духову силу замілі розмірами: він не мав стін Ватикану, стін палацу Гонзагів у Мантові, Фарнезіні в Римі стін палацу у Версаї. Жив він нашим, українським, тисним, бездержавним життям підневольної людини, в якому до середини пропадає, дуситься не один талант, а то й геній.

Бруклін, Н. Й.
28 жовтня 1977.

МАШИНКИ ДО ПИСАННЯ

на всіх мовах.
Великий вибір
повного бю-
рового устат-

кування. Напрями — ви-
позичення — продаж.

JACOB SACHS
119 W. 23rd St., New York, N.Y.
10011 Tel. (212) 243-8086

REAL ESTATE

ПРОДАМ або ЗАМІНЯЮ

6-кімнатний дім з двома гаражами на льоті 105 x 95 в Rahway, N.J., під ч. 946 Leesville Ave., чотири блоки від центру міста, 20 миль від Нью Йорку. Прошу писати до М. К., 66 N. Brookfield St., Vineland, N.J. 08360. Телефонувати (609) 696-4327 або (201) 388-2942.

CONKERS & VICINITY

КОРИСТУЄТЬСЯ ПОСЛУ-

ГАМИ УКРАЇНСЬКОЇ

АГЕНЦІЇ

PRESKO REAL ESTATE

189 Roberts Avenue

Yonkers, N.Y. 10703

(914) 968-7610

COMPLETE REAL

ESTATE SERVICE

Sales, renting, managing,

appraisal, Income Tax,

and notary public.

НА ПРОДАЖ

1-РОДИННИЙ ДІМ

Біля парку, 108 вул., Ричмонд

Гілл, Н. Й. 3 спальні, вітальня,

італьяна, кухня, 2 закриті ве-

ранди, гараж на 1 авто.

Tel.: (212) 849-1677

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ

АБО КУПИТИ

БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ

звертайтеся до

УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ

GEMINI REAL ESTATE CO.

88 — Second Avenue

New York, N.Y. Tel.: 477-6400.

ITALIA Company

BRANDY 1700

48 East 7th St.

Tel. GR 3-5550, New York, 10003

Для дітей на св. Миколая:

гарний вибір дитячої

літератури.

HOLIDAY INN

of Somerville

US Route 22 (E. Bound)

BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Tel. (201) 526-9500, в ук-

раїнській мові 201-526-1866

• Власник українців та п-

українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо

унітарний св. Андрія в Бавид

Бруклін і св. Духа — відома соціна

фірма

K. M. KARDOVICH

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (212) AP 7-2332

HELP WANTED

HOUSEKEEPER or COUPLE

LIVE IN. Working couple with no children.

Need responsible person or persons to

live in and to care for beautiful home in

Ridgewood, N.J. Private living quarters.

Call (201) 825-2370

РІЗНЕ

КВАРТИРАНТУ

Шукаю українську дівчину, яка

погоджується ділити прекрас-

ну квартиру на 11-й вул., між

5-юю і 6-юю Ave. Квартира має

дві окремі спальні, дуже

доступна ціна. Дзвонити вечо-

рами — (212) 475-8546.

Нью Йорк, Н. Й.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

Oregon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS